

dende in de linke de *Staf* van *Commando*. Boven den zelve eenen *Engel* dalende uit de *Wolken* met eenen *Lauwerkrans*”

Daaronder:

Het woeden van de felle baaren,
 Is thans gestilt het zonlicht daegt;
 Prins Willem, naer zoo veel gevaren,
 Met roem, — staf van *Commando* draegt:
 Zyn zorg, voor Neêrlands dierbre panden,
 Verdiend een krans nooit aan te randen.

De beschrijver had het »stekeliger gewacht, maer daer ziet men al weêr aan den braven inborst van die vrouw, dat zij geen kwaad met hoon en schimp wil beloonen.— Zy volgt daer omtrent het voorbeeld, van onzen geliefden Hofstede, . . . dien trouwen vriend der onschuld en deugd.”

Omtrent de laatste levensjaren van Catharina Mulder is men tamelijk in het onzekere, maar in den mond van enkele harer nabestaanden leven nog eenige bijzonderheden, die ik niet ongeloofwaardig acht en die de vermelding wel waard zijn. Eéne daarvan is, dat op aanhouden van Bilderdijk de gevangene met een eerewacht van de Voorpoort gehaald en tot aan de Heul te Rotterdam begeleid is. Zij, die tusschen een patrouille naar den Haag was gebracht, moest voor deze schande, bij den omkeer van zaken, schadeloos worden gesteld, zoo oordeelde haar advocaat. De vroeger krachtige vrouw had, door haar verblijf onder het Raadhuis, waar het zeer vochtig was, echter voor goed haar veerkracht verloren, en liep in het laatst haars levens op twee krukjes. Beweerde één harer familieleden, dat zij bij haar overlijden ten minste nog in goeden doen was, om verschillende redenen komt mij dit minder aannemelijk voor, In 1792 o. a. werd haar huisje, dat zij in 1775 voor *f* 600 gekocht had, ten behoeve van Apollonia Huisman,